

[Erhard Jakobsen]

ske basis. Det var det, der var formålet med dagsordenen, og derfor gælder det nu om at få den vedtaget.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal kun forlænge debatten med at stille et enkelt spørgsmål til et medlem af det radikale venstres folketingsgruppe, nemlig det radikale venstres forsvarspolitiske ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, som ved sin stemmeafgivning i dag er med til at forhindre, at der bliver vedtaget et forslag om motiveret dagsorden, der indskærper regeringen aktivt at virke for den politik, som hr. Bilgrav-Nielsens parti var med til at stemme for den 26. maj. Det vil jeg gøre på baggrund af det communiqué, som i dag er blevet vedtaget i NATO, uden at der er taget noget dansk forbehold i pkt. 16 – og jeg citerer fra NATO-communicueets pkt. 16 i min egen oversættelse:

»I denne forbindelse gentog ministrene, at for at disse våbenkontrollforhandlinger skal løses, må Sovjetunionen være overbevist om, at NATO er besluttet på at opstille sine INF-raketter som planlagt, og at opstillingen i fravær af en konkret aftale, der ophæver nødvendigheden af opstillingen, vil begynde med udgangen af 1983.«

Det har man faktisk vedtaget på NATOS ministerrådsmøde i dag med tilslutning fra forsvarsminister Hans Engel, uden at noget dansk forbehold er blevet gjort gældende. I den dagsorden, som det radikale venstre var med til at vedtage herinde den 26. maj, hed det ikke, at der skulle stilles raketter op i slutningen af 1983, hvis der ikke forelå et forhandlingsresultat i Genève. Det hed derimod – og jeg citerer fra pkt. 1:

»Vesten bør være indstillet på om nødvendigt at forlænge forhandlingsperioden vedrørende INF med fastsættelse af en ny tidsfrist.«

Jeg vil bede enten hr. Bilgrav-Nielsen eller hr. Niels Helveg Petersen om at fastslå heroppefra, at det radikale venstre, uanset hvordan det nu stemmer, stadig står ved det, som vi vedtog den 26. maj.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan svare hr. Pelle Voigt, at det radikale venstre selvsagt står ved den dagsorden,

som vi var med til at vedtage den 26. maj. Det er en indlysende selvfølge. Det burde hr. Pelle Voigt ikke have ulejlighet sig herop for at spørge om.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har hørt mange erklæringer om, at man står ved dagsordenen. Jeg vil gerne spørge hr. Niels Helveg Petersen, om det radikale venstre finder, at den dagsorden, som blev vedtaget her den 26. maj, er tilgodeset med den del af NATO-communicueet, som hr. Pelle Voigt læste op, og den danske holdning i den del af NATO-communicueet.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg vil gerne takke hr. Erhard Jakobsen, fordi han så direkte sagde, at der nu ikke er nogen tvivl om regeringens parlamentariske grundlag. Jeg er i øvrigt enig også med hr. Erhard Jakobsen i, at det ville have været et uværdigt grundlag, man kunne have fået en valgkamp på, men det var en sag alene imellem det parlamentariske grundlag, som regeringen er dannet på, men lad det nu ligge. Det afgørende er, at der ingen tvivl er om regeringens parlamentariske grundlag.

Statsministeren har knyttet sig til hr. Glistrup og til fremskridtspartiet på en måde, der gør, at det, der står i dagsordenen om samarbejde, og som af hr. Niels Helveg Petersen er udlagt som samarbejde til en hel række af folketingets partier, er hult og intetsigende. Hvad er det for et samarbejde, der kan blive tale om, når man taler om dette parlamentariske grundlag, som er slået fast her i dag, bl.a. af hr. Erhard Jakobsen? Det er det flertal, som foreløbig har gennemført et fantastisk felttog mod hele den sociale velfærdsstat, og det vil fortsætte. Jeg er ikke sikker på, det er statsministeren, der bliver den førende i den kamp. Jeg har en anelse om, at det meget vel kan blive fremskridtspartiet, og dér skal det radikale parti åbenbart hænge på.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

For ganske få minutter siden gjorde hr. Gert Petersen – og jeg tror ved en fejl også